

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง คำสั่งระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคารที่ยังไม่ได้รับอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๗๑๓.๐๔.๒/๖๔๔ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อปัญหาเกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ สรุปความได้ว่า สำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๗๐๒.๐๕/๓๓๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงโรงพยาบาลมกฏวฒนะ แจ้งว่า กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้มอบหมายให้คณะทำงานตรวจมาตรฐานคุณภาพบริการของสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน เข้าทำการตรวจสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ คณะทำงานฯ ได้ตรวจมาตรฐานคุณภาพบริการของโรงพยาบาลมกฏวฒนะ พบว่ามีการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคารที่ยังไม่ได้รับอนุญาตจำนวนสองหลัง คือ อาคาร B และอาคาร C เนื่องจากผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาลได้ยื่นคำขอเพิ่มจำนวนเตียงจากเดิมจำนวน ๑๐๐ เตียง เป็น ๒๙๐ เตียง แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติแบบแปลน และสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะได้ทำหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาลแก้ไขแบบแปลนการจัดพื้นที่ใช้สอยแล้วแต่ยังไม่ได้รับแจ้งการแก้ไขเรื่องดังกล่าว การประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตจึงเข้าข่ายเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๒๘ (๗) และ (๘) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการประกอบกิจการสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ สั่งให้ผู้รับอนุญาตโรงพยาบาลมกฏวฒนะระงับการใช้อาคาร B และอาคาร C ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ จนกว่าจะได้ดำเนินการให้ถูกต้อง และแจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ภายหลังจากที่สำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ได้แจ้งคำสั่งระงับการใช้อาคารดังกล่าวไปยังโรงพยาบาลมกฏวฒนะแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า โรงพยาบาลมกฏวฒนะได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มว. ๐๕๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอรื้อหรือชะลอคำสั่งระงับการใช้อาคาร B และอาคาร C ดังกล่าว ประกอบกับหน่วยงานภายในของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพมีความเห็นไม่ตรงกันเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง ดังนี้

๑. สำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ โดยผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ เห็นว่าตนในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ ในการสั่งให้ระงับการใช้อาคาร B และอาคาร C ของโรงพยาบาลมกฏวฒนะ

๒. กองกฎหมาย เห็นว่าคำสั่งระงับการใช้อาคาร B และอาคาร C ของโรงพยาบาล มงกุฎวัฒนะอาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลป์ไม่ได้รับมอบหมายจากผู้อนุญาตให้เป็นผู้อนุญาตแทนเกี่ยวกับสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๕๓๖/๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้อนุญาตแทน ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพจึงขอหารือปัญหาเกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครอง กรณีโรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. การออกคำสั่งระงับการใช้อาคาร B และอาคาร C ของผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลป์ โดยไม่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข ให้เป็นผู้อนุญาตแทนเกี่ยวกับสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๕๓๖/๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้อนุญาตแทน ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

๒. การออกคำสั่งระงับการใช้อาคาร B และอาคาร C ของผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลป์เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช่หรือไม่ และสามารถออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ได้หรือไม่ อย่างไร

๓. กรณีที่โรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งระงับการใช้อาคาร แต่ยื่นขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวแทน อำนาจการพิจารณาคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวจะเป็นอำนาจของบุคคลใดระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหารือของ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ โดยมีผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าทำการตรวจมาตรฐานคุณภาพบริการของโรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะตามมาตรา ๔๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้วพบว่าโรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะประกอบด้วยอาคารจำนวนสามหลัง ได้แก่ อาคาร A อาคาร B และอาคาร C โดยอาคาร A เป็นอาคารที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ ส่วนอาคาร B และอาคาร C เป็นอาคารที่ใช้ในงานสนับสนุนบริการทั่วไปของโรงพยาบาล แต่โรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะได้นำอาคาร B และอาคาร C ดังกล่าวมาใช้

^๑มาตรา ๔๕ ให้ผู้อนุญาตจัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจลักษณะของสถานพยาบาลและการประกอบกิจการของสถานพยาบาลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้โดยสม่ำเสมอ ในการนี้ถ้าพบว่าสถานพยาบาล ตลอดจนเครื่องมือ เครื่องใช้ ยา และเวชภัณฑ์ของสถานพยาบาลนั้นมีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ที่อยู่ในสถานพยาบาลหรือผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานพยาบาล ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับอนุญาตแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

ให้นำมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการประกอบกิจการสถานพยาบาลโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาล และการประกอบโรคศิลปะจึงได้ออกคำสั่งระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๙^๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ แต่หน่วยงาน ภายในของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพมีความเห็นว่า คำสั่งระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาล ในอาคาร B และอาคาร C ของผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ อาจไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ได้รับมอบหมายจากผู้อนุญาตให้เป็น ผู้อนุญาตแทน ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๕๓๖/๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการ เป็นผู้อนุญาตแทน ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพิจารณาข้อหาหรือของกรมสนับสนุน บริการสุขภาพประกอบกับข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การออกคำสั่งระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C ของผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ โดยไม่ได้รับ มอบหมายจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นผู้อนุญาตแทน ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๕๓๖/๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้อนุญาตแทน ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ข้อหาหรือประเด็นนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้ อำนาจของ “ผู้อนุญาต” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีความแตกต่างกัน ดังนี้

การใช้อำนาจของ “ผู้อนุญาต” จะเกี่ยวข้องกับเรื่องการอนุญาตให้บุคคลใด ประกอบกิจการสถานพยาบาล ซึ่งมาตรา ๑๖^๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ บัญญัติห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการสถานพยาบาล เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ประกอบกับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้นิยามคำว่า “ผู้อนุญาต”^๔ หมายความว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย ในการนี้ปลัดกระทรวง สาธารณสุขได้ออกคำสั่งมอบหมายให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตแทน ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๕๓๖/๒๕๕๘ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้อนุญาตแทน ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘

^๒มาตรา ๔๙ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ แล้วแต่กรณี ระงับหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายใน ระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

^๓มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการสถานพยาบาล เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจาก ผู้อนุญาต

การขอ การออกใบอนุญาต และการประกอบกิจการสถานพยาบาลประเภทใด ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๔มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุข มอบหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

ส่วนการใช้อำนาจของ “พนักงานเจ้าหน้าที่” จะเกี่ยวข้องกับเรื่องการตรวจสอบและควบคุมดูแลสถานพยาบาล เพื่อให้การประกอบกิจการสถานพยาบาลเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลปฏิบัติไม่ถูกต้องตามที่พระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ กำหนดไว้ บทบัญญัติมาตรา ๔๙^๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นระงับหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่เห็นสมควรได้ โดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้นิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่”^๖ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แต่งตั้งให้ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ตามข้อ ๒ (๗)^๗ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว

กรณีที่ขอหารือนี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะในฐานะ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ได้ทำการตรวจมาตรฐานคุณภาพบริการของโรงพยาบาลมณฑลแล้ว พบว่าผู้รับอนุญาตโรงพยาบาลมณฑลได้ประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ การกระทำของผู้รับอนุญาตโรงพยาบาลมณฑลจึงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีอำนาจออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวสั่งให้ผู้รับอนุญาตโรงพยาบาลมณฑลระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C ที่ยังไม่ได้รับอนุญาตได้ และการใช้อำนาจออกคำสั่งของผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะเป็นการใช้อำนาจในฐานะ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ไม่ใช่การใช้อำนาจในฐานะ “ผู้อนุญาต” การออกคำสั่งดังกล่าวจึงไม่จำเป็นต้องได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นผู้อนุญาตแทนตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๕๓๖/๒๕๔๘ฯ แต่อย่างใด ส่วนคำสั่งทางปกครองที่สั่งให้ระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C นั้นจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่จะต้องพิจารณาเกณฑ์อื่น ๆ ประกอบด้วย

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗ข้อ ๒ ให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

ฯลฯ

ฯลฯ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ

ฯลฯ

ฯลฯ

ประเด็นที่สอง การออกคำสั่งระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C ของผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะเป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช่หรือไม่ และสามารถออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า คำสั่งของผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะที่สั่งให้ผู้รับอนุญาตโรงพยาบาลมณฑลภูวนะระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C เป็นการใช้อำนาจสั่งระงับการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงหาใช่การใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ แต่อย่างใดไม่

สำหรับปัญหาว่าผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะจะออกคำสั่งดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะไม่ใช่ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ ดังนั้น ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะจึงไม่สามารถออกคำสั่งระงับการใช้อาคาร B และอาคาร C ของโรงพยาบาลมณฑลภูวนะโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ

ประเด็นที่สาม กรณีที่โรงพยาบาลมณฑลภูวนะไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C แต่ยื่นขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวแทน อำนาจการพิจารณาคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวจะเป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ใดระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ เห็นว่า มาตรา ๕๖^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครอง มีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ซึ่งการทุเลาการบังคับมีวัตถุประสงค์เพื่อชะลอหรือระงับการบังคับตามคำสั่งไว้ก่อนเป็นการชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของฝ่ายปกครองหรือการพิจารณาคดีของศาล ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่ง เพราะหากหน่วยงานของรัฐได้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองไปแล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่าคำสั่งทางปกครองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีการเพิกถอนคำสั่ง กรณีก็จะต้องมีการเยียวยาแก้ไขความเสียหายที่เกิดจากการใช้มาตรการบังคับทางปกครองเมื่อข้อหาข้อนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า โรงพยาบาลมณฑลภูวนะไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งระงับการประกอบ

^๔มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั่นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพิกถอนคำสั่งเพิกถอนให้บรรลุลักษณะวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

กิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๕^๙ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาลฯ กรณีจึงไม่อาจรับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งระงับการประกอบกิจการสถานพยาบาลในอาคาร B และอาคาร C ไว้พิจารณาได้

(นายดิศพัทธ์ โทตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๖๑

^๙มาตรา ๕๕ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ หรือของผู้อนุญาตตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ผู้ที่ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด